

Kanada: V québeckej katedrále dva dni premietali hokejové zápasy na veľkoplošnej obrazovke! Hudba, svetelné efekty, paródia omše a huriavk ešte atmosféru doplnili

29. apríla 2026 ✚ *Aktuality* ✚ *Cirkevná kríza*

Katedrála svätého Jána Evanjelistu v kanadskom Québecu sa v dňoch 25. a 26. apríla 2026 stala dejiskom podujatia, ktoré vyvolalo oprávnené pohoršenie. V jej interiéri premietali hokejový zápas medzi Montreal Canadiens a Tampa Bay Lightning, pričom chrám bol prispôsobený atmosfére športového štadióna.

Katedrála sv. Jána Evanjelistu v Québecu

zdroj: wikimedia commons

Podľa dostupných informácií sa v katedrále zhromaždilo približne 650 ľudí, ktorí obsadili lavice ako diváci. Vo vnútri bola nainštalovaná veľkoplošná obrazovka, zaznievali pokriky, hudba, DJ produkcia a svetelné efekty premietané na architektúru chrámu. Celé podujatie bolo organizované ako zábavné predstavenie.

Najväčšie pohoršenie však nevyvolalo samotné premietanie zápasu, ale spôsob, akým boli počas neho zneužitá náboženské symboly. Účastník prezlečený za kardinála vyzýval prítomných, aby si kľakli k „modlitbe“ adresovanej hokejistovi Mauriceovi Richardovi, pričom napodobňoval liturgické gestá a formulácie kresťanskej modlitby. Zároveň sa rozdávali predmety pripomínajúce votívne sviece a samotné podujatie bolo opisované výrazmi ako „omša“ či „náboženstvo“.

Organizátori obhajovali akciu tvrdením, že hokej je v miestnej kultúre „takmer náboženstvom“. V tomto prípade však metafora nadobudla konkrétnu podobu: náboženské znaky boli prenesené do zábavného kontextu a použité ako rekvizity.

Katolícky chrám nie je miestom pre paródiu

Z pohľadu katolíckej tradície nejde o nevinný exces, ani o nevydarený pokus o „priblíženie sa ľuďom“. Ide o zásadné nepochopenie podstaty chrámu. Chrám totiž nie je komunitné centrum. Nie je to priestor na experimentovanie. Nie je to cirkusová hala, ktorá čaká na program. Chrám je miesto obety, priestor oddelený pre Boha, konsekrovaný pre liturgiu, pre prítomnosť Krista. A práve preto sa s ním nezaobchádza ako s neutrálnym priestorom. V momente, keď sa v ňom začne organizovať zábava, prestáva byť chápaný ako posvätný a začína byť chápaný ako použiteľný.

To, čo sa stalo v Quebecu, preto nie je problém vkusu. Je to problém (nedostatku) viery.

Paródia, ktorá odhaľuje realitu

Najvážnejším momentom celého podujatia nebol hokej, ale paródia liturgie. Keď sa v chráme kľáči nie pred Bohom, ale pred menom športovca, napodobňuje modlitba bez Boha a liturgické gestá sa menia na zábavný prvok, nejde už o „hravý prvok“. Ide o znak, že posvätné stratilo svoju váhu. A spoločnosť, ktorá je schopná takúto scénu nielen vytvoriť, ale aj prijať bez odporu, už dávno stratila cit pre rozdiel medzi tým, čo je posvätné, a tým, čo je profánne. Na vlastnú škodu.

Zodpovednosť má konkrétne meno

Katedrála svätého Jána Evanjelistu nie je opustený objekt. Je sídlom rímskokatolíckej diecézy Saint-Jean-Longueuil. To znamená, že za to, čo sa v nej deje, nesie zodpovednosť konkrétny človek: biskup Claude Hamelin (narodený 10. januára 1953), ktorý stojí na čele diecézy od roku 2019, pričom sa biskupom stal pochopiteľne v čase pontifikátu pápeža Františka. Ten veľmi často s pachamamistickou neomylnosťou dokázal nájsť a vybrať toho najlepšieho tajtrlíka na biskupský úrad.

To, čo sa stalo v Québecu, sa nemohlo uskutočniť bez súhlasu, tolerance alebo zlyhania kontroly zo strany cirkevnej authority. Chrám sa neotvára sám od seba, technika sa neinštaluje náhodou a liturgický priestor sa nemení na javisko bez vedomia tých, ktorí ho spravujú.

Ticho, ktoré umožňuje všetko

Biskup Hamelin nie je známy ako výrazný verejný hlas v zásadných morálnych otázkach dneška. Neexistujú vystúpenia, ktorými by sa profiloval ako aktívny obhajca života alebo ako jasný hlas katolíckej náuky v oblasti sexuality. Rovnako neexistujú jasne formulované verejné smernice týkajúce sa aplikácie dokumentu *Fiducia supplicans* v jeho diecéze.

A práve toto ticho vytvára priestor. V prostredí, kde sa eutanázia stala legálnou realitou, potrat spoločensky akceptovaný a náboženstvo ustupuje kultúre, nie je absencia jasného postoja

neutrálnou pozíciou. Je to prázdne miesto, ktoré sa zaplňa tým, čo je silnejšie. A v Québecu je tým silnejším prvkom kultúra, nie viera.

Blasfemická akcia v katolíckom chráme

zdroj: youtube.com

Záver

Na konci celej udalosti je viac ako zrejmé, že kým nebude braný niekto na zodpovednosť, nebude ani náprava. A kým nebude náprava, bude platiť jednoduchý fakt. Chrám, ktorý prestane byť chránený ako posvätný, sa skôr či neskôr stane kulisou. Najprv pre šport. Potom pre ideológiu. A napokon pre čokoľvek. A vtedy už nepôjde o jeden večer v Québecu, ale o stav, v ktorom sa posvätné prestalo brať vážne. Vďaka tým, ktorí túto akciu povolili, aranžovali, moderovali a ktorí sa jej zúčastnili.

A napokon ešte posledná otázka, ktorú si dnes možno nikto nechce položiť. Naozaj si zodpovední za túto akciu a jej účastníci myslia, že im to len ta prejde? Katolícky chrám je miestom Kristovej prítomnosti, v takomto prípade nejde o otázku kultúry, ani vkusu, ani organizácie športových podujatí. Je to otázka spravodlivosti. A kvôli spravodlivosti skôr či neskôr každý dostane to, čo mu právom patrí.

Branislav Krasnovský

Zdroj: infovaticana.com, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kanada-v-quebeckej-katedrale-dva-dni-premietali-hokejove-zapasy-na-velkoplosnej-obrazovke-hudba-svetelne-efekty-parodia-omse-a-huriavk-este-atmosferu-doplnili/>